

MINISTERIET FOR FLYGTNINGE
INDVANDRERE OG INTEGRATION

NOTAT

Dato: 24. maj 2011
Kontor: Internationalt Kontor
J.nr.: 11/3055336696
Sagsbeh.: ARA

Supplerende samlenotat til brug for rådsmødet (retlige og indre anliggender) og mødet i blandet udvalg den 9.-10. juni 2011

Dagsordenspunkt 25) Kommissionens meddelelse om migration af 4. maj 2011	2
Dagsordenspunkt 26) Forslag til direktiv om betingelserne for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på sæsonarbejde.....	6
Dagsordenspunkt 27) Kommissionens forslag til et direktiv om en enkelt procedure for udstedelse af en samlet opholds- og arbejdstilladelse samt om et fælles rettighedssæt for arbejdskraftsindvandrere, der opholder sig lovligt i en medlemsstat	14
Dagsordenspunkt 28) Status for gennemførelsen af visuminformationssystemet (VIS)	20
Dagsordenspunkt 29) Oprettelse af et it-agentur på området frihed, sikkerhed og retfærdighed	23

Dagsordenspunkt 25) Kommissionens meddelelse om migration af 4. maj 2011 (KOM (2011)248 Endelig)

Sagen er ikke omfattet af forbeholdet.

Nyt notat

Resumé:

Det forventes, at der på rådsmødet vil være en fortsat drøftelse af Kommissionens meddelelse om migration, som Kommissionen fremlagde den 4. maj 2011, og som kommissær Malmstrøm præsenterede på rådsmødet den 12. maj 2011. Meddelelsen ligger i forlængelse af den europæiske pagt om indvandring og asyl vedtaget af Det Europæiske Råd i oktober 2008 og skal ses i lyset af situationen i Nordafrika. Meddelelsen indeholder overvejelser og forslag på stort set alle områder – asyl, indvandring, grænser, integration og den samlede migrationsstrategi. Meddelelsen har ikke i sig selv lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser. Nærhedsprincippet er ikke relevant for sagen. Sagen er ikke omfattet af forbeholdet, da der er tale om en meddelelse. Regering støtter en overordnet og holistisk tilgang til migration i EU, hvor der sideløbende arbejdes med bl.a. en styret migration, bekæmpelsen af ulovlig indvandring og samarbejde med tredjelande, herunder gennem en nærområdeindsats. Regeringen støtter desuden, at handlingsplanen til håndtering af migrationsstrømme fra Nordafrika videreudvikles.

1. Baggrund

Det Europæiske Råd vedtog den 15.-16. oktober 2008 den europæiske pagt om indvandring og asyl, der forinden var blevet godkendt af Rådet (retlige og indre anliggender) den 25. september 2008.

Pagten er opdelt i fem temaer: 1) Lovlig indvandring og integration, 2) Kontrol af ulovlig indvandring gennem en effektiv udsendelsespolitik, 3) Bedre beskyttelse af Europa gennem en mere effektiv grænsekontrol, 4) Harmonisering af asylprocedurerne og 5) Styrket indsats på området for migration og udvikling. For hvert afsnit er der opregnet initiativer, og der opfordres til, at disse gennemføres på medlemsstatsniveau og på EU-niveau.

Kommissionens meddelelse om migration af 4. maj 2011, der ligger i forlængelse heraf og skal ses i lyset af situationen i Nordafrika, indeholder overvejelser og forslag på stort set alle områder – asyl, indvandring, grænser, integration og den samlede migrationsstrategi. Meddelelsen er af overordnet og altomfattende karakter, idet den senere vil blive efterfulgt af mere detaljerede meddelelser eller forslag vedrørende de enkelte områder. Meddelelsen munder ud i en oversigt over kommende kommissionsinitiativer med angivelse af fremsættelsestidspunkter.

Kommissionens meddelelse blev præsenteret og indledningsvis drøftet på det ekstraordinære rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 12. maj 2011.

På rådsmødet den 9.-10. juni 2011 forventes nærmere drøftelser af meddelelsen med fokus på de fremadrettede initiativer, som Kommissionen har foreslået.

2. Formål og indhold

Meddelelsen indeholder overvejelser og forslag på stort set alle områder – asyl, indvandring, grænser, integration, eksterne relationer og den samlede migrationsstrategi (global approach).

Kommissionens tanke er, at håndteringen af situationen i Middelhavsområdet skal ansues bredt og holistisk frem for specifikt i forhold f.eks. Schengen-regelsættet eller byrdefordeling, som visse medlemsstater ønsker det.

Det fremgår blandt andet af meddelelsen, at Kommissionen vil arbejde for, at der skabes bedre muligheder for at yde hurtig EU-finansiering i lignende situationer, at Kommissionen i løbet af 2011 vil fremsætte et forslag om solidaritet ud fra en mere holistisk vinkel baseret på erfaringerne fra krisen i det sydlige Middelhav samt fra den græsk/tyrkiske grænse, at man overvåger situationen tæt, og at man vil overveje at aktivere direktivet om midlertidig beskyttelse, hvis betingelserne herfor vurderes at foreligge.

Endvidere overvejer Kommissionen i overensstemmelse med det fransk/italienske ønske at fremsætte et forslag om mulighed for genindførelse af indre grænsekontrol i ekstraordinære tilfælde. Der lægges op til en mekanisme, som kan iværksættes på baggrund af en beslutning truffet af Rådet i tilfælde af, at en medlemsstat ikke lever op til sine forpligtelser i forhold til ydre grænsekontrol, eller når et begrænset område af grænsen er under særligt pres på grund af begivenheder uden for EU.

Kommissionen fremsætter i meddelelsen ideer til øget organiseret mobilitet internt i EU for tredjelandstatsborgere. Dog vil Kommissionen konsultere Europa-Parlamentet, Rådet og involverede parter inden specifikke forslag fremsættes. Blandt de fremtidige initiativer nævnes også, at Kommissionen vil fremsætte en ændring til visumforordningen, hvorved der indføres en sikkerhedsklausul, som gør det muligt på særlige betingelser midlertidigt at genindføre visumkrav til tredjelandstatsborgere.

Meddelelsen forholder sig også til de næste skridt i forbindelse med at fuldende det fælles europæisk asylsystem inden for fristen i 2012, som Det Europæiske Råd fastsatte i december 2009.

I forhold til mere langsigtede planer fremhæver Kommissionen et behov for at styrke migrationspolitikken i EU's eksterne forbindelser. I den forbindelse vil Kommissionen blandt andet forelægge en meddelelse om den samlede migrationsstrategi senere i 2011, der i højere grad afspejler Unionens strategiske mål samt sikrer en bedre tematisk balance mellem de tre vigtigste politiske områder; nemlig forvaltningen af lovlig indvandring, øget bekæmpelse af ulovlig indvandring og bedre udnyttelse af den positive indvirkning af migration. Endelige forholder meddelelsen sig til partnerskab mellem EU og det sydlige Middelhav på længere sigt,

hvor en struktureret dialog om migration, mobilitet og sikkerhed skal lede til etablering af mobilitetspartnerskaber på passende betingelser.

3. Gældende dansk ret og sagens konsekvenser herfor

Da der er tale om en meddelelse, er spørgsmålet om gældende dansk ret ikke relevant.

4. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regering støtter en overordnet og holistisk tilgang til migration i EU, hvor der sideløbende arbejdes med bl.a. en styret migration, bekæmpelsen af ulovlig indvandring og samarbejde med tredjelande, herunder gennem en nærområdeindsats. Regeringen støtter desuden, at handlingsplanen til håndtering af migrationsstrømme fra Nordafrika videreudvikles.

5. Generelle forventninger til andre landes holdning

På rådsmødet den 12. maj 2011 var medlemsstaterne generelt positive over for Kommissionens meddelelse af 4. maj 2011, herunder meddelelsens holistiske tilgang til udfordringerne med EU's sydlige naboer. Der blev udtrykt bred enighed om, at fri bevægelighed i EU skal fastholdes, at der fortsat skal arbejdes for at styrke de ydre grænser, at samarbejdet vedrørende mobilitet og sikkerhed med både de sydlige og østlige nabolande skal øges, samt at det er vigtigt at etablere det fælles europæiske asylsystem.

6. Høring

Sagen om selve meddelelsen er den 24. maj 2011 sendt i skriftlig procedure i Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet (SPAIS).

Dansk Arbejdsgiverforening finder, at hovedvægten bør lægges på tiltrækningen af arbejdskraft til EU og styret integration.

7. Europa-Parlamentet

Meddelelsen er ligeledes afgivet til Europa-Parlamentet.

8. Nærhedsprincippet

Da der er tale om en meddelelse, har nærhedsprincippet ikke relevans for sagen.

9. Statsfinansielle eller samfundsøkonomiske konsekvenser

Sagen har hverken statsfinansielle, samfundsøkonomiske, miljømæssige eller forbrugerbeskyttelsesmæssige konsekvenser for Danmark, da der er tale om en meddelelse fra Kommissionen.

Tiltag i forlængelse af meddelelsen kan have statsfinansielle konsekvenser. Disse vurderes ved fremsættelsen ved fremsættelsen af konkrete forslag.

10. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik

Sagen om selve meddelelsen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg eller Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik.

Dagsordenspunkt 26) Forslag til direktiv om betingelserne for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på sæsonarbejde (KOM(2010)379)

Sagen er omfattet af det danske forbehold.

Revideret notat. Ændringer i forhold til samlenotat forelagt forud for rådsmøde den 7. - 8. oktober 2010 er markeret med kursiv.

Resumé:

Det forventes, at formandskabet på rådsmødet den 9.-10. juni 2011 vil give en status på forhandlingerne af direktivet om betingelserne for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på sæsonarbejde. Kommissionen har den 13. juli 2010 fremsat et forslag til direktiv om fastsættelse af betingelser for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på sæsonarbejde. Med forslaget ønsker Kommissionen at imødekomme EU's strukturelle behov for sæsonarbejdere, da arbejdskraften inden for dette område internt i EU forventes at blive mindre og mindre i de kommende år. Kommissionen ønsker desuden at imødegå problemer med udnyttelse af visse sæsonarbejdere og med ulovligt ophold og ulovlig beskæftigelse samt sikre ordentlige løn- og arbejdsvilkår for denne persongruppe. Forslaget skønnes at være i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Danmark deltager som følge af forbeholdet ikke i vedtagelsen af forslaget og er ikke bundet af det, hvorfor det hverken får lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser for Danmark. Regeringen er umiddelbart enig i Kommissionens formål om, at der bør sættes ind over for ulovlig indvandring og beskæftigelse i EU, men er umiddelbart skeptisk over for forslaget, da behovene i de enkelte medlemslande er meget forskellige. Regeringen er også skeptisk over for forslagets rettighedsdel.

1. Baggrund

I Kommissionens meddelelse fra december 2005, "Politikplan for lovlig migration" (KOM(2005)669), blev det fastsat, at der mellem 2007 og 2009 skulle vedtages forslag til fem retsakter om arbejdskraftindvandring, herunder et forslag til et direktiv om indrejse- og opholdsbetingelser for sæsonarbejdere. I Stockholmprogrammet, som Det Europæiske Råd vedtog den 10.-11. december 2009, blev Kommissionen og Rådet opfordret til at fortsætte gennemførelsen af politikplanen for lovlig migration, som anerkender, at en øget arbejdskraftindvandring kan bidrage til øget konkurrenceevne og økonomisk vitalitet og samtidigt afhjælpe de store demografiske udfordringer, som EU står overfor i fremtiden.

På den baggrund har Kommissionen den 13. juli 2010 fremsat forslag til fastsættelse af betingelser for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på sæsonarbejde.

Forslaget er fremsat med hjemmel i Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) artikel 79, nr. 2, litra a og b, og skal vedtages med kvalificeret flertal i overensstemmelse med den almindelige lovgivningsprocedure med Europa-Parlamentet jf. artikel 294 TEUF.

Ifølge artikel 1 i Protokollen om Danmarks Stilling deltager Danmark ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der foreslås i henhold til tredje del, afsnit V, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og ifølge protokollens artikel 2 er ingen af de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til dette afsnit, bindende for eller finder anvendelse i Danmark.

På rådsmødet den 9. -10. juni 2011 forventes formandskabet at give en status på forhandlingerne, der fortsat er i en indledende fase.

2. Formål og indhold

Formålet med forslaget er ifølge Kommissionen at imødekomme EU's strukturelle behov for sæsonarbejdere, da arbejdskraften indenfor dette område internt i EU forventes at blive mindre og mindre i de kommende år. Kommissionen vil desuden forsøge at imødegå problemet med udnyttelse af visse sæsonarbejdere og ulovligt arbejde, som ofte også resulterer i udnyttelse samt dårlige løn- og arbejdsvilkår. Det er ifølge Kommissionen gang på gang blevet påvist, at de økonomiske sektorer, hvor der anvendes et stort antal sæsonarbejdere, herunder landbrug, havebrug og turisme, også er de sektorer, hvor der beskæftiges flest arbejdstagere fra tredjelande uden lovlige opholdstilladelse. Ved at forbedre mulighederne for cirkulær migration – altså muligheden for lovligt at komme og arbejde og vende tilbage til sit hjemland flere gange, vil man således forsøge at afhjælpe problemet med ulovlig arbejdskraft. Endeligt vil bekæmpelse af ulovlig arbejdskraft og lige løn- og arbejdsvilkår beskytte egne EU-borgere mod illoyal konkurrence.

Det anføres i de indledende betragtninger til direktivet, at anvendelsen af direktivet ikke berører medlemslandenes ret til at fastlægge antallet af tredjelandsstatsborgere, der kan indrejse fra tredjelande på deres område med henblik på beskæftigelse som sæsonarbejdere, jf. TEUF artikel 79, stk. 5. Det fremgår endvidere, at anvendelsen af direktivet ikke bør berøre princippet om EU-præference, hvad angår medlemslandenes arbejdsmarked, som udtrykt i de relevante bestemmelser i tiltrædelsestraktaterne.

Ifølge forslagets artikel 2 finder direktivet alene anvendelse for tredjelandsstatsborgere, som er bosiddende uden for medlemsstaternes område, og som har opnået ophold i medfør af direktivet. *Ifølge opfordring fra flere medlemslande ønskes der i rådsregi tilføjet en bestemmelse, hvoraf det fremgår, at direktivet også finder anvendelse for personer, der allerede opholder sig lovligt på et medlemslands område og derfra søger om en sæsonarbejdertilladelse. Det fremgår dog fortsat af artikel 11, stk. 1, at sæsonarbejdere, der har fået opholdstilladelse på grundlag af direktivet, skal vende tilbage til et tredjeland efter opholdet i EU, før der igen kan søges om en sæsonarbejdertilladelse.*

Tredjelandsstatsborgere, der er etableret i en medlemsstat, som led i udveksling af tjenesteydelser, som omhandlet i artikel 56 i TEUF, er ikke omfattet af direktivet. Forslaget giver endvidere ikke nogen selvstændig ret til familiesammenføring. *Der ønskes desuden tilføjet en række bestemmelser i artikel 2, som også udelukker personer omfattet af flygtningedefinitionsdirektivet (2004/83/EF), personer, som har opnået midlertidig beskyttelse i et medlemsland, og som har søgt om asyl, familiemedlemmer til en europæisk statsborger, som har op-*

nået ret til familiesammenføring i medfør af familiesammenføringsdirektivet (2004/38/EF), og personer, som har opnået status som fastboende efter fem års lovligt ophold i henhold til fastboendedirektivet (2003/109/EF).

En sæsonarbejder er, ifølge artikel 3, en tredjelandstatsborger der tager lovligt midlertidigt ophold i en medlemsstat for at udføre sæsonarbejde – dvs. arbejde som alene udføres på et bestemt tidspunkt på året, og som kræver en større arbejdsstyrke en normalt.

Ifølge artikel 4 forhindrer forslaget ikke gunstigere bestemmelser i bi- eller multilaterale aftaler, som medlemsstaterne eller EU har indgået med tredjelande. Ligeledes kan medlemsstaterne fastsætte, at de omfattede personer nyder gunstigere rettigheder, f.eks. med hensyn til ansættelsesvilkår, end dem, der følger af direktivet, jf. omtalen nedenfor.

Forslagets artikel 5, stk. 1, indeholder en række kriterier, som en sæsonarbejder fra et tredjeland og dennes arbejdsgiver skal opfylde, herunder en gyldig ansættelseskontrakt, gyldige rejsepapirer, sygeforsikring og bevis for indkvartering.

Arbejdskontrakten skal angive antallet af ugentlige eller månedlige arbejdstimer, løn og relevante arbejdsvilkår, som skal sikre:

- at arbejdsgiverne kun ansætter sæsonarbejdere fra tredjelande, hvis der foreligger et reelt økonomisk behov (tilstrækkelig ansættelseskapacitet)
- et vist, fast lønniveau for sæsonarbejdere og eventuelt for andre relevante arbejdsvilkår som f. eks. forsikring
- at de ansvarlige myndigheder kan udføre en effektiv kontrol forud for indrejse

Artikel 5, stk. 2 og 3, angiver desuden, at medlemsstaten skal sikre, at ansøgeren har tilstrækkelige midler til at understøtte sit ophold, samt at ansøger kan afvises, såfremt han er til fare for den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed. Der er endvidere i artikel 14 krav om, at arbejdsgiveren skal sørge for, at ansøger har adgang til passende indkvartering.

Artikel 6 indeholder en regulering af afslag på en opholdstilladelse. *Der skal gives afslag, såfremt ansøgningsbetingelserne i direktivets artikel 5 ikke er opfyldt, eller hvis der er begået dokumentfalsk eller anden form for snyd i forbindelse med ansøgningen, eller hvis de fremlagte dokumenter er erhvervet på uretmæssig vis eller er forfalskede eller ulovligt ændret, jf. artikel 6 stk. 1.*

Medlemslandet har desuden ret til at undersøge, om det pågældende ledige job kan besættedes med deres egne statsborgere eller EU statsborgere eller med statsborgere fra tredjelande, der opholder sig lovligt i den pågældende medlemsstat, jf. artikel 6 stk. 2.

Der kan gives afslag, såfremt arbejdsgiveren tidligere er blevet straffet i henhold til national ret for sort arbejde og/eller ulovlig beskæftigelse. I rådsregi drøftes muligheden for at give

afslag, hvis arbejdsgiveren ikke opfylder kravene i nationale bestemmelser til social sikring, skat og arbejdsforhold, jf. artikel 6, stk. 4(b).

Endeligt kan der gives afslag under henvisning til antallet af tredjelandsstatsborgere, der bevilges indrejse i den enkelte medlemsstat, jf. artikel 5 a.

Ifølge artikel 7 skal en tilladelse inddrages eller afslås forlænget, hvis den er erhvervet på uretmæssig vis eller er forfalsket eller ulovligt ændret, eller hvis indehaveren opholder sig i medlemslandet med andre formål end det, opholdstilladelsen hviler på. En tilladelse kan desuden inddrages eller afslås forlænget, såfremt betingelserne i artikel 5 ikke længere er opfyldt eller af hensyn til den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed. Under forhandlingerne i rådsregi ønskes henvisningen til offentlig orden, sikkerhed og sundhed flyttet til art. 5. I artikel 7 er i stedet indsat en bestemmelse om, at tilladelsen kan inddrages eller afslås, hvis arbejdsgiveren ikke opfylder kravene i nationale bestemmelser til social sikring, skat og arbejdsforhold, jf. artikel 7, stk. 2 (b).

Det fremgår af artikel 9, at medlemslandene selv skal afgøre, om ansøgningen skal indgives af ansøger eller arbejdsgiver, og når tilladelse er opnået, skal en tilladelse med påtegningen "sæsonarbejder" udstedes, som giver ret til både arbejde og ophold, jf. artikel 10.

I rådsregi er det ønsket, at medlemslandene i medfør af artikel 10 kan vælge at udstede et langtidsvisum i medfør af Schengen-konventionens artikel 18, i stedet for en sæsonarbejder-tilladelse. Dette skyldes, at nogle lande, så som Finland, Spanien og Portugal allerede har et system, hvor der udstedes langtidsvisum med tilladelse til at arbejde til sæsonarbejdere i stedet for en opholds- og arbejdstilladelse. Det skal fremgå af dette visum, at der er tale om en sæsonarbejder, og alle rettigheder og proceduremæssige garantier i medfør af direktivet skal desuden finde anvendelse.

Man har desuden drøftet i rådsregi, om sæsonarbejderdirektivet i modsætning til alle andre direktiver vedr. lovligt ophold, også skal gælde for ophold under tre måneder, og om opholdsgrundlaget i så fald skal være et visum eller en opholdstilladelse.

Forslagets artikel 11 vedrørende opholdsperioden ønskes ligeledes ændret, således at det fremgår af stk. 1, at tilladelsen kan gælde i maksimum 6 måneder i en 12 måneders periode i stedet for, som i Kommissionens oprindelige forslag, et kalenderår. Det skyldes, at flere lande har overlappende sæsoner som f.eks. skisæsonen. Man ønsker desuden i stk. 3 tilføjet en bestemmelse, hvoraf det fremgår, at hvis ansøgningsbetingelserne i artikel 5 er opfyldt og arbejdskontrakten forlænges med den samme arbejdsgiver, kan tilladelsen forlænges med 3 måneder ud over de 6 måneder.

Det fremgår af artikel 12, at medlemslandene, ved ansøgning herom, enten skal give tilladelsen i op til tre sæsoner af gangen - en såkaldt "multi-seasonal work permit" (a) eller lave en forenklet procedure for de sæsonarbejdere, som ønsker at vende tilbage flere år i træk (b). Tilladelsen for flere sæsoner kan dække op til tre sæsoner ad gangen.

Det følger dog af artikel 12, stk. 2, at en sæsonarbejder, som ikke har opfyldt kravene til at bibeholde tilladelsen i det foregående år, kan udelukkes fra at få forlænget sin tilladelse i et eller flere år efterfølgende. Der kan endvidere fastsættes proportionelle sanktioner i forhold til arbejdsgivere, som ikke lever op til betingelserne i direktivet.

I rådsregi ønskes sagsbehandlingstiden ændret fra 30 dage til hurtigst muligt og ikke senere end 60 dage fra sagen er fuldt oplyst, jf. artikel 13.

Ifølge artikel 14 skal ansøgeren kunne vise dokumentation for indkvartering af en tilstrækkelig standard. I de tilfælde, hvor boligen er udlejet af arbejdsgiveren, skal lejen stå i et rimeligt forhold til lønnen.

En sæsonarbejder opnår i henhold til direktivets artikel 15 og 16 en række rettigheder, herunder ret til ophold på hele territoriet samt ligebehandling med statsborgere med hensyn til blandt andet løn, afskedigelse og sundhed på arbejdspladsen samt ret til at være medlem af en fagforening og ret til udbetaling af allerede optjente pensioner og til sygesikring i henhold til Rådets forordning nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger. *Der er tale om en minimumsregulering, der ikke afholder medlemslandene fra at anvende mere favorable ordninger, jf. artikel 4.*

3. Gældende dansk ret og forslagenes konsekvenser herfor

Forslaget vedtages med hjemmel i TEUF afsnit V, artikel 79, stk. 2, litra a) og b). Forslaget får derfor ingen lovgivningsmæssige konsekvenser, da Danmark i medfør af Protokollen om Danmarks Stilling ikke deltager i vedtagelsen, og direktivet derfor ikke vil blive bindende for eller finde anvendelse i Danmark.

Om dansk ret kan det oplyses, at der ikke er særlige regler for sæsonarbejdere. Ifølge Udlændingelovens § 9 a, stk. 2, nr. 6, kan der gives opholdstilladelse til en udlænding, hvis væsentlige beskæftigelsesmæssige eller erhvervs-mæssige hensyn taler for at imødekomme ansøgningen.

Dette indebærer, at udlændinge normalt ikke får opholds- og arbejdstilladelse til ufaglært arbejde eller sædvanligt faglært arbejde. I særlige tilfælde er det dog muligt at få opholds- og arbejdstilladelse på baggrund af ufaglært eller sædvanligt faglært arbejde.

Efter Udlændingetjenestens praksis vil en ansøgning om opholds- og arbejdstilladelse på baggrund af sæsonarbejde fra en tredjelandsstatsborger som altovervejende hovedregel ikke blive imødekommet. Udlændingetjenesten vil som udgangspunkt meddele afslag under henvisning til, at der er tale om ufaglært arbejde. Sagsbehandlingstiden for ansøgninger om opholdstilladelse på grundlag af ufaglært arbejde er 60 dage.

Artikel 16, stk. 2, litra b) i forslaget kan desuden have konsekvenser for tredjelandsstatsborgeres muligheder for at opnå ret til pension i Danmark og ret til eksport af pension, idet der i pensionsloven er visse karenstider i forhold til muligheden for at opnå ret til dansk pension.

4. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen er umiddelbart enig i Kommissionens formål om, at der bør sættes ind over for ulovlig indvandring og beskæftigelse i EU, men er umiddelbart skeptisk overfor forslaget, *da behovene i de enkelte medlemslande er meget forskellige.*

5. Generelle forventninger til andre landes holdning

Der er ikke kendskab til officielle tilkendegivelser om forslagene fra andre lande.

6. Høring

Forslaget har senest været i skriftlig høring i Specialudvalget for Asyl- og Indvandringsarbejdet (SPAIS) *den 24. maj 2011.*

Bygge-, Anlægs- og Træ-kartellet (BAT) har i sit høringssvar af 13. august 2010 blandt andet anført, at sæsonarbejderdirektivet er et skridt i den helt forkerte retning. Der er ikke brug for ufaglært arbejdskraft fra tredjelande i den nuværende økonomiske og beskæftigelsesmæssige krise i EU-landene. Hvis det alligevel ender med et direktiv, må det sikres, at definitionen på en sæson ikke overstiger 3 mdr., hvilket svarer til en årstid. Det må sikres, at sæsonarbejdere får den løn og de arbejdsvilkår, som er almindeligt gældende for arbejdet på den egn, hvor det udføres. Der må sikres dokumentation fra arbejdsgiveren for, at dette overholdes, og det skal medføre skrappe sanktioner, hvis denne regel brydes. Der skal være fuld konfliktret over for de arbejdsgivere, der ansætter sæsonarbejdere under dette direktiv. Bygge- og anlægsbranchen skal undtages fra direktivet. Heller ikke selvom andre lande skulle beslutte at lade bygge- og anlægsbranchen være dækket af direktivets bestemmelser, skal tredjelandes sæsonarbejdere kunne udstationeres fra andre EU-lande til at udføre arbejde i Danmark.

Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger (SALA) har i sit høringssvar af 16. august 2010 blandt andet anført, at det under den økonomiske krise i EU generelt har vist sig, at behovet for sæsonarbejdskraft til de grønne erhverv så rigeligt har kunnet opfyldes med arbejdskraft fra EU-landene, men at den situation ikke nødvendigvis varer ved. SALA finder det væsentligt, at direktivforslaget opretholder fortrinsstillingen for arbejdskraft fra EU. Det er i danske virksomheders interesse, at der er fælles standarder vedrørende arbejdskraft fra tredjelandes adgang, og at reglerne følges i alle EU-lande med henblik på at sikre ordnede opholds- og ansættelsesforhold for disse arbejdstagere. Det må også erkendes, at anvendelsen af arbejdskraft fra tredjelande især til sæsonarbejde hidtil har haft svære vilkår i Danmark pga. danske regler og ansøgningsprocedurer. Almindeligt sæsonarbejde kvalificerer normalt slet ikke til at få arbejds- og opholdstilladelse, og der er ofte så stor usikkerhed omkring sagsbehandlingstid m.v., at arbejdsgiverne ikke tør løbe an på at få tilladelserne på plads, inden begyndelsen af det pågældende sæsonarbejde. Hvis retningslinjerne i direktivet følges op i dansk praksis, vil det kunne medføre en øget sikkerhed og mindre administration på dette område. SALA oplyste desuden på et møde i SPAIS-kredsen, afholdt den 16. september 2010, at man ikke anså det for hensigtsmæssigt at nedsætte varigheden

af opholdstilladelsen fra de forslåede 6 måneder til f.eks. 3 måneder på trods af, at en dansk sæson typisk er af en kortere varighed end 6 måneder. Opholdets varighed reguleres i forvejen af ansættelseskontraktens varighed, og den øgede fleksibilitet vil være en fordel.

Dansk Arbejdsgiverforening (DA) har i sit hørings svar af 19. august 2010 blandt andet anført, at det er positivt, at EU satser på generelle og offensive regler for øget indvandring fra tredjelande med henblik på arbejde i EU, og at der søges skabt et stort europæisk arbejdsmarked med gennemsigtige og forenklede procedurer, som i forhold til tredjelande fremstår samlet. Det er positivt, at der skabes en fælles EU-ramme for sæsonarbejderes adgang til det europæiske arbejdsmarked, selv om medlemslandene fortsat fremover vil få betydelig indflydelse på området. Det er endvidere vigtigt, at der skabes lige konkurrence mellem EU-landene om sæsonarbejdskraften. *DA har dog henledt opmærksomheden op, at forslaget indeholder en række elementer, som vil være imod den danske model og som gør, at man ikke umiddelbart kan anbefale, at direktivet via parallelaftale eller lign. får virkning i Danmark. Det gælder f.eks. kontraktkravet, hæftelseskrav eller krav om særlige boligstandarder i ansættelsesforholdet, ligesom arbejdsgiverne tager afstand fra endnu en ligebehandlingsmekanisme på det danske arbejdsmarked. DA foreslår, at lønbestemmelsen formuleres således: "Løn- og ansættelsesvilkår skal være sædvanlige efter nationale vilkår".*

LO har i sit hørings svar af 30. august 2010 blandt andet påpeget, at forslaget vil få vidtgående indflydelse på det danske arbejdsmarked i tilfælde af de alligevel nu eller endog senere gennemføres i Danmark. LO kan ikke støtte forslaget i dets nuværende udformning, men det anerkendes, at der kan være et stort behov for en fællesskabsretlig regulering af betingelserne for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på sæsonarbejde. LO udtrykker bekymring for social dumping gennem ringere løn og ansættelsesvilkår, og sætter tvivl ved Kommissionens antagelse om, at der er sandsynlighed for en stadig forøgelse af det strukturelle behov for lavt uddannet og lavt kvalificeret arbejdskraft og henviser blandt andet til, at Europa for tiden er ramt af massiv ledighed, der har ramt de ufaglærte grupper hårdest. LO ønsker blandt andet, at a) ligebehandlingsprincippet gennemført som gennemgående og bærende for hele direktivet, b) at modvirkning af social dumping gøres til direktivets hovedmålsætning, c) at sæsonbestemte aktiviteter gives en mere bestemt definition, d) at det skal fastsættes, at arbejdskontraktens vilkår skal være af en sådan art, at de udgør ligebehandling, e) at betaling for indkvartering skal ske med udgangspunkt i det lejedes værdi.

Både BAT, DA og LO opfordrer til, at Danmark uanset det retlige forbehold går aktivt ind i at påvirke reguleringen på området.

7. Europa-Parlamentet

Forslaget skal vedtages med kvalificeret flertal i henhold til den almindelige lovgivningsprocedure jf. artikel 294 i TEUF.

Der foreligger endnu ikke et udkast til betænkning fra Europa-Parlamentet, *men det belgiske formandskab har i november og december 2010 haft de første uofficielle drøftelser med Par-*

lamentet. Det var på daværende tidspunkt endnu ikke afklaret, om beskæftigelsesudvalget ville deltage i arbejdet, som et associeret udvalg til udvalget for borgernes rettigheder og retlige og indre anliggender (LIBE).

8. Nærhedsprincippet

Forslaget Kommissionen har anført, at de enkelte medlemslande ikke selv kan sikre, at der på EU-plan indføres et ensartet niveau for behandlingen af sæsonarbejdere. Forskellige niveauer for rettigheder kan føre til en forvridding af konkurrencen inden for fællesmarkedet og til, at der opstår sekundære bevægelser af arbejdskraftindvandring til medlemslande, der giver flere rettigheder til tredjelandsstatsborgere.

Ifølge Kommissionen vil et direktiv, der sikrer ligebehandling på en række arbejdsmarkedsrelaterede områder, medvirke til at beskytte EU-borgere imod billig arbejdskraft fra tredjelande og indvandrere mod at blive udnyttet.

Det bemærkes, at den østrigske Nationalrat den 14. september 2010 har afgivet negativ udtalelse om forslaget, jf. dokument fra Europaudvalget, Kom (2010) 0379 – Bilag 2.

Det er Integrationsministeriets vurdering, at de andre medlemslandes holdning til nærhedsprincippet overholdelse er knyttet til enkelte bestemmelser i forslaget og ikke til det samlede forslag fra Kommissionen. Dette gælder for eksempel forslagets artikel 9, stk. 2 og 3 om udnævnelse af en kompetent myndighed, artikel 12, stk. 1 om lempelse af genindrejse og de proceduremæssige garantier, som følger af forslagets artikel 13.

Forslaget skønnes umiddelbart at være i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. Kommissionens ovennævnte begrundelse, og fordi TEUF artikel 79, stk. 1 og 2, indeholder direkte hjemmel til indførelse af en fælles indvandringspolitik og indførelse af regler, der fastsætter betingelser for indrejse og ophold.

9. Statsfinansielle eller samfundsøkonomiske konsekvenser

Vedtagelsen af forslaget vil ikke få statsfinansielle eller samfundsøkonomiske konsekvenser, da Danmark efter Protokollen om Danmarks særlige stilling ikke deltager i vedtagelsen, og direktivet vil derfor ikke være bindende eller finde anvendelse i Danmark.

10. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik

Sagen har været forelagt for Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 7. til 8. oktober 2010.

Dagsordenspunkt 27) Kommissionens forslag til et direktiv om en enkelt procedure for udstedelse af en samlet opholds- og arbejdstilladelse samt om et fælles rettighedssæt for arbejdskraftsindvandrere, der opholder sig lovligt i en medlemsstat (KOM(2007)638)

Revideret notat - ændringer er markeret med kursiv i forhold til notat forud for rådsmødet den 2.-3. december 2010.

Forbehold: Sagen er omfattet af det danske forbehold

Resumé:

Kommissionen vedtog den 23. oktober 2007 et forslag til et direktiv om en enkelt procedure for udstedelse af en samlet opholds- og arbejdstilladelse samt om et fælles rettighedssæt for arbejdskraftindvandrere, der opholder sig lovligt i en medlemsstat (single permit). Det forventes, at der på rådsmødet vil blive fokuseret på at opnå politisk enighed i Rådet om sagen. Der pågår fortsat forhandlinger med Europa-Parlamentet, der blev påbegyndt efter ikrafttræden af Lissabon-traktaten, og der søges opnået en tidlig 2. behandlingsløsning af forslaget med Europa-Parlamentet. Forslaget er omfattet af det danske forbehold og har derfor hverken lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser for Danmark. Nærhedsprincippet vurderes at være overholdt. Regeringen er positiv over for tiltag, der forbedrer mulighederne for at tiltrække kvalificeret arbejdskraft til EU, men er skeptiske overfor den del af direktivforslaget, der vedrører rettigheder.

1. Baggrund

Det Europæiske Råd (DER) vedtog på sit møde den 4.-5. november 2004 et nyt flerårigt program på området for retlige og indre anliggender. Det fremgår blandt andet af programmet, at lovlig indvandring vil spille en vigtig rolle med hensyn til udbygning af den vidensbaserede økonomi i Europa og fremme af økonomisk udvikling og dermed bidrage til gennemførelsen af Lissabon-strategien. Endvidere bekræftes det i programmet, at de enkelte medlemsstater selv fastlægger antallet af opholdstilladelser, der udstedes med henblik på arbejde. DER opfordrede Kommissionen til på baggrund af resultaterne af drøftelserne om en grøn bog om arbejdskraftindvandring, bedste praksis i medlemsstaterne og dens relevans for gennemførelsen af Lissabon-strategien inden udgangen af 2005 at forelægge en politikplan for lovlig migration.

Den 11. januar 2005 vedtog Kommissionen en grøn bog om en fælles tilgang til en styret økonomisk indvandring. På baggrund af grønbogen fandt der den 14. juni 2005 en offentlig høring sted blandt alle relevante aktører. På baggrund af resultaterne af drøftelserne vedtog Kommissionen den 4. januar 2006 en meddelelse om en politikplan for lovlig indvandring, (KOM(2005) 669) hvoraf det fremgår, at Kommissionen i perioden fra 2007 og frem til 2009 vil fremlægge en lovgivningspakke bestående af et generelt dækkende rammedirektiv og fire specifikke direktiver. Kommissionen ønsker hermed dels at fastlægge, hvilke grundlæggende rettigheder tredjelandsstatsborgere skal have, når de pågældende har fået adgang til en medlemsstats arbejdsmarked, og dels at regulere betingelserne og procedurerne for særlige

grupper af tredjelandsstatsborgeres adgang til EU. De fire specifikke direktiver skal supplere rammedirektivet ved at fastsætte regler for indrejse og ophold for visse særlige grupper.

Kommissionen vedtog på den baggrund den 23. oktober 2007 et forslag til det generelle rammedirektiv samt et forslag til et direktiv om indrejse og ophold for højt kvalificerede indvandrere.

Den 13. juli 2010 fremsatte Kommissionen to nye direktivforslag om regulering af indrejse- og opholdsbetingelserne for henholdsvis sæsonarbejdere og virksomhedsinternt udstationerede medarbejdere (intra-corporate transferees). Derudover forventes et forslag, der regulerer indrejse- og opholdsbetingelserne for lønnede praktikanter indarbejdet i en revision af studenterdirektivet, direktiv 2004/114/EF af 13. december 2004, som imidlertid først forventes fremsat af Kommissionen i løbet af 2011.

Kommissionens forslag til et generelt rammedirektiv om en enkelt procedure for udstedelse af en samlet opholds- og arbejdstilladelse samt om et fælles rettighedssæt for tredjelandsstatsborgere, der opholder sig lovligt i en medlemsstat og har adgang til arbejdsmarkedet, blev fremsat med hjemmel i EF-traktatens artikel 63, stk. 3, litra a), og skulle efter dagældende regler vedtages med enstemmighed efter høring af Europa-Parlamentet.

Lissabon-traktaten trådte i kraft den 1. december 2009, hvorfor hjemmelsbestemmelserne nu er Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF) artikel 79, nr. 2, litra a og b.

Forslaget skal herefter vedtages med kvalificeret flertal i overensstemmelse med den almindelige lovgivningsprocedure med Europa-Parlamentet jf. TEUF artikel 294.

Ifølge artikel 1 i Protokollen om Danmarks Stilling deltager Danmark ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der foreslås i henhold til afsnit V i TEUF, og ifølge protokollens artikel 2 er ingen af de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til dette afsnit, bindende for eller finder anvendelse i Danmark.

På rådsmødet (retlige og indre anliggender) den *9.-10. juni 2011* forventes det, at der vil blive fokuseret på at opnå politisk enighed i Rådet, med henblik på *efterfølgende* at afslutte forhandlingerne med Europa-Parlamentet og at opnå en formel vedtagelse af direktivet.

2. Formål og indhold

Formålet med Kommissionens direktivforslag er at skabe rammerne for en retfærdig og rettighedsbaseret tilgang til arbejdskraftindvandring.

Til dette formål foreslår Kommissionen vedtagelsen af et rammedirektiv, der for det første skal etablere en énstrengt procedure for tredjelandsborgeres indgivelse af ansøgning om og myndighedernes udstedelse af en tilladelse til at opholde sig i en medlemsstat med henblik på arbejde. For det andet skal direktivet regulere de overordnede rettigheder for tredjelandsstatsborgere, der allerede har en opholds- og arbejdstilladelse og som endnu ikke har

opholdt sig i en medlemsstat i de fem år, der kræves for at opnå status som fastboende udlænding efter direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlænding (artikel 1) eller for de tredjelandsstatsborgere, der søger opholdstilladelse i EU.

Kommissionens forslag indeholder ingen regulering af betingelser for indrejse og ophold, men fokuserer i stedet på et fælles sæt af rettigheder til alle tredjelandsstatsborgere med lovligt ophold i en medlemsstat samt adgang til arbejdsmarkedet eller tredjelandsstatsborgere, som søger opholdstilladelse i en medlemsstat. Det er ikke hensigten, at indholdet af disse rettigheder skal defineres på fællesskabsplan, men blot, at der på en række nærmere bestemte områder skal være tale om ligebehandling med egne borgere, som har rettigheder i medfør af national lovgivning. Forslaget finder anvendelse på tredjelandsstatsborgere, der ikke udtrykkeligt er undtaget fra anvendelsesområdet. Direktivet finder anvendelse på alle tredjelandsstatsborgere, der er meddelt arbejdstilladelse i en medlemsstat, uagtet hvilket opholdsgrundlag de har, og uagtet om de er aktive på arbejdsmarkedet. Det afgørende er således om tredjelandsstatsborgeren har ret til at arbejde, og ikke om opholdstilladelsen er betinget af beskæftigelse, eller om denne ret udnyttes jf. definitionen på en tredjelandsstatsborger i artikel 2, litra b.

Kommissionen har begrundet dette i, at visse rettigheder i kraft af deres natur stiller krav om aktuel beskæftigelse, jf. artikel 12, stk. 1, litra a, om arbejdsforholdene, hvorimod andre rettigheder såsom anerkendelse af eksamensbeviser eller retten til arbejdsløshedsstøtte alene relaterer sig til de tredjelandsstatsborgere, der er arbejdssøgende eller dem, der efterfølgende er blevet arbejdsløse.

Der er på baggrund af en justering af anvendelsesområdet enighed om, at direktivet alene skal finde anvendelse på tredjelandsstatsborgere, der søger om opholdstilladelse på baggrund af beskæftigelse, og tredjelandsstatsborgere, der har fået en samlet opholds- og arbejdstilladelse udstedt i medfør af direktivet (Single Permit Holder), jf. definitionen i artikel 2, litra b, og artikel 3, stk. 1, litra a, b, og c.

Artikel 3, stk. 2, nævner de persongrupper, som er undtaget fra direktivets anvendelsesområde. Efter den nuværende ordlyd er det personer, som har opnået familiesammenføring i medfør af direktiv 2004/38/EF "familiesammenføringsdirektivet" eller anden form for fri bevægelighed på lige fod med EU-statsborgere, udstationerede, koncernudstationerede, au pairs, personer, som er omfattet af direktiv 2004/83/EF "flygtningedefinitionsdirektivet", og personer, som har opnået midlertidig beskyttelse og afventer en afgørelse om flygtningestatus.

Kommissionen foreslår indførelsen af en proceduremæssig harmonisering, idet der ifølge direktivforslaget kun skal indgives én samlet ansøgning om opholds- og arbejdstilladelse, der, hvis ansøgningen bliver imødekommet, skal udstedes i ét samlet dokument (artikel 4-6). Mange medlemsstater har på nuværende tidspunkt to procedurer for udstedelse af henholdsvis opholds- og arbejdstilladelser. Denne procedure skal som udgangspunkt omfatte tredjelandsstatsborgere, der ansøger om opholdstilladelse under henvisning til beskæftigelse, jf. artikel 3, stk. 1, litra a. Tredjelandsstatsborgere, der ikke har opnået opholds- og ar-

bejdstilladelse under henvisning til beskæftigelse, eksempelvis studerende, kan blive omfattet af denne procedure, jf. artikel 7, stk. 1, som henviser til forordning (EF)1030/2002, som regulerer ensartet udformning af alle opholdstilladelser undtaget visum og processuelt ophold.

I rådsregi er der desuden stillet forslag om både i artikel 6 og 7 at tilføje muligheden for at udstede et tillægsdokument til Single Permit-tilladelsen med informationer om de konkrete rettigheder og pligter, der følger med et ophold i værtsmedlemsstaten som arbejdstager.

Ifølge forslaget skal der være ligebehandling af arbejdstagere fra tredjelandstatsborgere jf. artikel 12, stk. 1, litra a-e, med egne borgere på følgende områder: Arbejdsforhold, herunder løn, regler for opsigelse samt sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen, organisationsfrihed, uddannelse, anerkendelse af uddannelseskvalifikationer, nærmere bestemte sociale ydelser, udbetaling af opsøret pension ved flytning til et tredjeland samt adgang til varer og tjenesteydelser, der stilles til rådighed for offentligheden, herunder adgang til bolig og støtte fra arbejdsformidlingskontorer..

Adgangen til ligebehandling er ikke undtagelsesfri, idet medlemsstaterne under en række nærmere bestemte betingelser kan begrænse ligebehandlingen mellem egne statsborgere og tredjelandstatsborgere. Eksempelvis kan ligebehandling for så vidt angår studiestøtte samt rettigheder i forhold til boligforhold begrænses (artikel 12, stk. 2). Derudover kan retten til ligebehandling i forhold til uddannelse begrænses i forhold til den gruppe af tredjelandstatsborgere, der er meddelt opholdstilladelse i medfør af direktiv 2004/114/EF (studier, elevudveksling, ulønnet erhvervsuddannelse eller volontørtjeneste), jf. artikel 12, stk. 2, litra c, til trods for at denne gruppe har adgang til at være i lønnet beskæftigelse ved siden af den aktivitet, som ligger til grund for den meddelte opholdstilladelse.

Der er desuden blevet stillet forslag om, at direktivet ændres således, at medlemsstaterne får ret til at stille betingelser for tredjelandstatsborgeres optagelse på uddannelsesinstitutioner i medfør af national lovgivning såsom betaling af deltagergebyr. I sin nuværende form giver direktivet mulighed for at tage et nationalt forbehold i forhold til at give lige rettigheder på uddannelsesområdet jf. art. 12 stk. 2, litra a.

Medlemsstaterne kan også indføre begrænsninger i ligebehandlingen i forhold til egne statsborgere i *forhold til* sociale sikringsgrene som defineret i Rådets forordning (EØF) nr. 883/2004 (*familieydelse*, arbejdsskadeforsikring og lignende) til alene at omfatte tredjelandstatsborgere, der *har været i beskæftigelse i mere end 6 måneder jf. artikel 12 stk. 2, litra e*. Adgang til varer og tjenesteydelser, der stilles til rådighed for offentligheden (der er stillet forslag om at begrænse denne ret i forhold til *arbejdsløshedsrådgivning*) for så vidt angår ligebehandling i medfør af *artikel 12, stk. 1, litra h, kan begrænses* til kun at omfatte tredjelandstatsborgere, der har tilladelse til at arbejde uden nogen begrænsninger, jf. artikel 12, stk. 2, *litra c*.

3. Gældende dansk ret og forslaget konsekvenser herfor

Vedtagelsen af direktivforslaget får ingen lovgivningsmæssige konsekvenser, da Danmark efter Protokollen om Danmarks Stilling ikke deltager i vedtagelsen, og direktivet ikke vil blive bindende for eller finde anvendelse i Danmark.

4. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen er generelt positiv over for vedtagelsen af direktiver, der forbedrer mulighederne for at tiltrække kvalificeret arbejdskraft til EU, men er skeptiske overfor den del af forslaget, der vedrører rettigheder. Dette er bl.a. begrundet i, at der nu lægges op til indrømmelse af en lang række rettigheder med en tilsvarende lang række mulige undtagelser til disse rettigheder, hvilket gør regelsættet unødigt kompliceret og ikke kommer til at indebære lige rettigheder i alle EU-lande.

5. Generelle forventninger til andre landes holdning

Der foreligger ikke offentlige tilkendegivelser om de andres holdninger.

6. Høring

Sagen har senest været i skriftlig høring i Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandrings-samarbejdet (SPAIS) den 24. maj 2011.

7. Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentet skulle høres i sagen i medfør af den tidligere EF-traktat og fremkom med deres udtalelse i sagen den 20. november 2008.

Lissabon-trakaten trådte i kraft den 1. december 2009, hvorfor forslaget herefter skal vedtages med kvalificeret flertal i overensstemmelse med den almindelige lovgivningsprocedure med Europa-Parlamentet jf. TEUF artikel 294.

Europa-Parlamentets Udvalg om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (EMPL) og Udvalget for Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (LIBE) er efterfølgende fremkommet med en lang række ændringsforslag til direktivet, da det anføres, at undtagelserne fra anvendelsesområdet og de restriktioner, som gælder enkelte specifikke persongrupper, skader direktivets grundlæggende formål. Dette har blandt andet resulteret i et ændringsforslag om, at flygtninge, sæsonarbejdere og udstationerede bør være omfattet af anvendelsesområdet. Der er endvidere stillet forslag om, at adgangen til at begrænse ligebehandling af tredjelandsstatsborgere i forhold til uddannelse, således at muligheden for at fastholde brugerbetaling fjernes jf. art. 3. Med et af ændringsforslagene ønskes der endvidere indført, at medlemsstaterne skal sikre, at en tilsidesættelse af direktivet skal underlægges sanktioner, som har en afskrækkende virkning jf. art. 12, stk. 2 a.

Ændringsforslagene har senest været til afstemning i Europa-Parlamentets plenarsamling den 24. marts 2011, hvor man opnåede enighed om forslagene. Der er dog fortsat uenighed med Rådet på hovedsageligt to punkter, nemlig muligheden for at udstede et tillægsdokument til Single Permit-tilladelsen og spørgsmålet om anvendelsen af sammenligningstabeller. Der er derfor fortsat igangværende trioforhandlinger med henblik på at opnå en tidlig 2. behandlingssløsning af forslaget.

8. Nærhedsprincippet

Kommissionen har anført, at de enkelte medlemsstater ikke selv kan sikre, at der på EU-plan indføres et ensartet niveau for behandlingen af tredjelandsstatsborgere, der har opholds- og arbejdstilladelse i en medlemsstat. Forskellige niveauer for rettigheder kan føre til en forvridding af konkurrencen inden for fællesmarkedet og til, at der opstår sekundære bevægelser af arbejdskraftindvandring til medlemsstater, der giver flere rettigheder til tredjelandsstatsborgere.

Ifølge Kommissionen vil et direktiv, der sikrer ligebehandling på en række arbejdsmarkedsrelaterede områder, medvirke til at beskytte EU-borgere imod billig arbejdskraft fra tredjelands og indvandrere mod at blive udnyttet. Endvidere vil fælles regler på området sikre en bedre integration af arbejdstagere fra tredjelands.

Regeringen kan tilslutte sig Kommissionens bemærkninger for så vidt angår nærhedsprincippet.

9. Statsfinansielle eller samfundsøkonomiske konsekvenser

Kommissionens direktivforslag har hverken statsfinansielle, samfundsøkonomiske, miljømæssige eller forbrugerbeskyttelsesmæssige konsekvenser for Danmark, da forslaget er omfattet af det danske forbehold om retlige og indre anliggender.

10. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik

Sagen har været forelagt for Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 7.-8. november 2007, den 6.-7. december 2007, den 27.-28. november 2008, den 6. april 2009, den 21. september 2009 og den 2.-3. december 2010.

Grundnotat om Kommissionens meddelelse om en politikplan om lovlig indvandring blev oversendt til udvalgene den 10. maj 2006.

Dagsordenspunkt 28) Status for gennemførelsen af visuminformationssystemet (VIS)

Sagen er ikke omfattet af det danske forbehold.

Revideret notat. Ændringer i forhold til notat udarbejdet forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 11.-12. april 2011 er markeret med kursiv.

Resumé:

Formandskabet og Kommissionen vil på rådsmødet give Rådet status på den seneste VIS-tidsplan, som Rådet (retlige og indre anliggender) tilsluttede sig i forbindelse med rådsmødet den 7.-8. oktober 2010 og den 11.-12. april 2011, hvoraf fremgår, at den centrale VIS-database er klar til drift den 24. juni 2011 med egentlig idriftsættelse den 11. oktober 2011. Da der alene er tale om et orienteringspunkt, har sagen ikke lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser, ligesom nærhedsprincippet ikke er relevant. Regeringen vil tage statusrapporten fra Formandskabet og Kommissionen til efterretning.

1. Baggrund

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2008 om visuminformationssystemet (VIS) og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om visa til kortvarigt ophold (VIS-forordningen) blev vedtaget den 9. juli 2008.

VIS-forordningen trådte i kraft den 2. september 2008, men vil først blive anvendt af medlemsstaterne fra datoen, hvor VIS idriftsættes. Det vil sige, når den centrale VIS-database og kommunikationslinjerne mellem medlemsstaterne og den centrale VIS-database er meldt klar til brug, og når alle medlemsstaterne har meddelt Kommissionen, at de har truffet de nødvendige tekniske og juridiske foranstaltninger til indsamling og fremsendelse af oplysninger relateret til visumsagsbehandling. Den officielle dato herfor blev i december 2008 fastlagt til december 2009, men blev på rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 30. november til 1. december 2009 udsat til december 2010 som følge af forsinkelse i udviklingen af den centrale VIS-database og i visse medlemsstaters gennemførelse af VIS.

På rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 7. til 8. oktober 2010 orienterede formandskabet og Kommissionen om status for gennemførelsen af VIS og fremlagde en ny tidsplan, der ville medføre endnu en udsættelse af tidspunktet for idriftsættelse af VIS, hvorefter systemet først er klar til idriftsættelse den 24. juni 2011.

På rådsmødet den 9.-10. juni 2011 forventes formandskabet og Kommissionen at give en status for overholdelsen af den gældende tidsplan for VIS-idriftsættelsen.

2. Formål og indhold

For at sikre fremdriften i gennemførelsen af det fælleseuropæiske visuminformationssystem (VIS) blev der under rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 7.-8. oktober 2010 oriente-

ret om status for gennemførelsen af VIS og oplyst om en ny tidsplan for VIS, som medlemsstaterne tog til efterretning.

Efter den nye tidsplan vil den centrale VIS-database først være klar til idriftsættelse ultimo juni 2011, hvor medlemsstaternes konsulære afdelinger i den første region, hvori VIS udrulles, også forventes at være klar. Kommissionen har således den 30. november 2009 i medfør af VIS-forordningens artikel 48, stk. 4, truffet beslutning (Kommissions beslutning 2010/49/EC) om de første regioner, hvor VIS idriftsættes. Den første region bliver Nordafrika, den anden omfatter Israel, Jordan, Libanon og Syrien, mens den tredje omfatter landene på den Arabiske halvø, omkring den Persiske Golf samt Afghanistan. Endnu en forudsætning for en idriftsættelse vil være, at medlemsstaterne også er klar til anvendelse af VIS til kontrol på grænserne 20 dage efter den planlagte idriftsættelse af systemet.

Rådet godkendte på rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 11.-12. april 2011 et oplæg, der lyder på egentlig idriftsættelse i første halvdel af oktober 2011 for brug af systemet på de diplomatiske repræsentationer i Nordafrika og – 20 dage senere – for kontrol ved grænserne ved opslag i VIS for visumpligtige indrejsende.

3. Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Da der er tale om et orienteringspunkt, er spørgsmålet om gældende dansk ret ikke relevant. Danmark har i medfør af artikel 5 i Protokol om Danmarks stilling (efter ikrafttræden af Lisabon-traktaten artikel 4 i Protokol om Danmarks stilling) givet meddelelse om, at Danmark vil gennemføre VIS i Danmark, hvilket lovgivningsmæssigt er sket ved lov nr. 431 af 1. juni 2008, lov om ændring af udlændingeloven (Gennemførelse af forordning om visuminformationssystemet m.v.).

4. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen vil *tage statusrapporten fra formandskabet og Kommissionen* til efterretning.

5. Generelle forventninger til andre landes holdning

De andre lande forventes at *tage statusrapporten fra formandskabet og Kommissionen* til efterretning.

6. Høring

Sagen har senest været i skriftlig høring i Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet (SPAIS) *den 24. maj 2011*.

7. Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentet skal ikke høres om sagen.

8. Nærhedsprincippet

Da der er tale om et orienteringspunkt, har nærhedsprincippet ikke relevans for sagen.

9. Statsfinansielle eller samfundsøkonomiske konsekvenser

Der er alene tale om et orienteringspunkt, der derfor ikke umiddelbart forventes at have statsfinansielle, samfundsøkonomiske, miljømæssige eller forbrugerbeskyttelsesmæssige konsekvenser.

Gennemførelsen af VIS vurderes efter den på rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 7. - 8. oktober 2010 fastlagte tidsplan for VIS og den dato for egentlig idriftsættelse af systemet, som Rådet på rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 11. -12. april 2011 tog til efterretning, at kunne holdes inden for de hidtil afsatte rammer.

10. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik

Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik er blevet orienteret om VIS i forbindelse med forhandlingerne om VIS-forordningen, som der blev opnået politisk enighed om ved rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 12.-13. juni 2007, og som blev vedtaget den 9. juli 2008.

Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik er blevet orienteret om sagen forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 26.-27. februar 2009, den 6. april 2009 og den 4. - 5. juni 2009, den 21. september 2009, den 23. oktober 2009, den 30. november til den 1. december 2009, den 22. - 23. april 2010, den 7.-8. oktober 2010, den 24.-25. februar 2011 og den 11.-12. april 2011.

Dagsordenspunkt 29) Oprettelse af et it-agentur på området frihed, sikkerhed og retfærdighed (KOM(2010)93)

Sagen er omfattet af det danske forbehold, men der er tale om en videreudvikling af Schengen-reglerne.

Revideret notat. Ændringer i forhold til notat forelagt forud for rådsmødet den 12. maj 2011 er markeret med kursiv

Resumé:

På rådsmødet den 9.-10. juni 2011 forventes formandskabet at give en status på de igangværende trilog-forhandlinger om forslaget til forordning om oprettelse af et it-agentur, hvor der søges opnået enighed med Europa-Parlamentet under førstebehandlingen. Kommissionen har stillet forslag om oprettelse af et agentur, som skal stå for den operationelle forvaltning af de store informationssystemer inden for området for retlige og indre anliggender, dvs. anden generation af Schengen-informationssystemet (SIS II), visuminformationssystemet (VIS) og Eurodac-fingeraftrykssystemet samt eventuelt kommende it-systemer på operationelt niveau. Danmark deltager i den operationelle anvendelse af de eksisterende systemer. Forslaget er en del af en lovgivningspakke, der blev fremsat før Lissabon-traktatens ikrafttræden, hvor det ene forslag vedrører Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af agenturet (KOM(2009)293), og det andet forslag vedrører Rådets afgørelse om overdragelse af forvaltningen af SIS II og VIS (KOM(2009)294), hvis indhold også efter Lissabon-traktatens ikrafttræden vil blive omfattet af forbeholdet. Forslaget er efter Lissabon-traktatens ikrafttræden blevet genfremsat af Kommissionen den 19. marts 2010 (KOM (2010) 93). Forslaget vurderes i sig selv hverken at have lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser. Nærhedsprincippet skønnes overholdt. Da forslaget udgør en videreudvikling af Schengen-reglerne, skal Danmark inden seks måneder efter vedtagelsen træffe afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre forordningen i dansk ret. Regeringen er som udgangspunkt positiv over for tiltag, der kan sikre en mere effektiv forvaltning af SIS II, VIS og Eurodac.

1. Baggrund

I forbindelse med vedtagelsen af anden generation af Schengen-informationssystemet (SIS II) og visuminformationssystemet (VIS) blev der tilknyttet fælles erklæringer fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om oprettelse af et agentur med ansvaret for driften af disse systemer på lang sigt.

Rådet (retlige og indre anliggender) vedtog den 5.-6. juni 2008 et sæt konklusioner om forvaltningen af EU-medlemsstaternes ydre grænser og opfordrede heri Kommissionen til at forelægge de forslag til lovgivning, der er nødvendige for den langsigtede operationelle forvaltning af SIS II, VIS og Eurodac og eventuelt andre omfattende it-systemer på området for retlige og indre anliggender på grundlag af en konsekvensanalyse med en grundig analyse

af mulige alternative løsningsforslag set fra et finansielt, operationelt og organisatorisk synspunkt.

Kommissionen fremsatte på den baggrund et forslag til forordning om oprettelse af et reguleringsagentur som skal fungere som forvaltningsmyndighed for SIS II, VIS og Eurodac (KOM(2009)293).

Forslaget blev fremsat på baggrund af en konsekvensanalyse i forhold til forskellige løsninger der viste, at et nyt reguleringsagentur bedst vil kunne varetage en forvaltningsmyndigheds opgaver i forbindelse med disse systemer på lang sigt.

Kommissionens fremsatte desuden forslag til Rådets afgørelse om overdragelse af forvaltningen af SIS II og VIS inden for rammerne af afsnit VI i EU-traktaten til dette agentur (KOM(2009)294), der er fremsat med hjemmel i artikel 30, stk. 1, litra a) og b) og artikel 34, stk. 2, litra c) i EU-traktatens afsnit VI (om det mellemfolkelige EU-samarbejde om politi og strafferet).

De to forslag er efter Lissabontraktatens ikrafttræden blevet genfremsat af Kommissionen den 19. marts 2010 (KOM (2010) 93) (Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et agentur for den operationelle forvaltning af store it-systemer inden for området frihed, sikkerhed og retfærdighed) med hjemmel i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) artikel 77, stk. 2, litra a, og b, artikel 78, stk. 2, litra e, artikel 79, stk. 2, litra c, artikel 74, artikel 82, stk. 1, litra d og artikel 87, stk. 2, litra a.

Forslaget skal vedtages i overensstemmelse med den almindelige beslutningsprocedure, jf. TEUF artikel 294, hvor der kræves enighed mellem Europa-Parlamentet og Rådet.

Ifølge artikel 1 i protokollen om Danmarks stilling deltager Danmark ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der foreslås i henhold til afsnit V i TEUF, og ifølge protokollens artikel 2 er ingen af de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til dette afsnit, bindende for eller finder anvendelse i Danmark.

I det omfang Rådet har truffet afgørelse om et forslag om eller initiativ til udbygning af Schengen-reglerne efter bestemmelserne i afsnit V i TEUF, træffer Danmark i henhold til artikel 4 i protokollen om Danmarks stilling inden seks måneder afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne afgørelse i sin nationale lovgivning. Hvis Danmark beslutter sig herfor, vil afgørelsen skabe en folkeretlig forpligtelse mellem Danmark og de øvrige medlemsstater, der er bundet af foranstaltningen.

Det fremgår af forslagens præambel, at der er tale om et forslag til udbygning af Schengen-reglerne.

Danmark har gennemført forordningerne om SIS II og VIS i medfør af artikel 5 i protokollen om Danmarks stilling på mellemstatsligt grundlag (efter ikrafttræden af Lissabon-traktaten artikel 4 i protokollen), mens Danmark anvender den nuværende Eurodac-forordning i medfør af en såkaldt parallelaftale indgået med Fællesskabet på mellemstatsligt grundlag i 2006.

På rådsmødet den 9.-10. juni forventes formandskabet at give en status på de igangværende trilog-forhandlinger, hvor der søges opnået enighed med Europa-Parlamentet under førstebehandlingen.

2. Formål og indhold

Forslaget til forordning har til formål at etablere et agentur, som er ansvarligt for den operationelle forvaltning af SIS II, VIS og Eurodac og for udvikling og drift af andre store it-systemer på området for retlige og indre anliggender. Forslaget sigter mod at skabe en fælles struktur og fastlægge rammen for agenturets udvikling og operationelle forvaltning. Der er efterfølgende stillet forslag om, at formålsbestemmelsen (artikel 1) skal indeholde en definition af agenturets opgaver.

Agenturet skal sørge for, at systemerne fungerer døgnet rundt alle ugens syv dage, så der sikres en kontinuerlig, uafbrudt udveksling af oplysninger. Agenturet vil bl.a. få pålagt ansvar for vedtagelse af sikkerhedsforanstaltninger, rapporteringer, offentliggørelse, overvågning, informationsopgaver, afholdelse af kurser og overvågning af forskning. Ved at samle systemerne i et fælles agentur, kan faciliteter og personale deles. Der lægges op til en ledelsesstruktur med deltagelse af både EU-lande, som deltager i systemerne i forskelligt omfang og på forskellig vis, og associerede Schengen-lande.

De eksisterende centrale systemer for SIS II og VIS er placeret i henholdsvis Strasbourg i Frankrig (CS-SIS og det centrale VIS) og i Sankt Johann im Pongau i Østrig (backup-systemer til CS-SIS og til det centrale VIS). Eurodac forvaltes i dag af Kommissionen i Bruxelles.

Det vil senere skulle besluttes, hvor det foreslåede nye agentur skal placeres.

Forslagets kapitel 2 (artikel 2-6) indeholder en beskrivelse af agenturets opgaver, der i hovedtræk indeholder følgende:

Agenturet har til opgave at udføre de opgaver, der er pålagt forvaltningsmyndigheden ved forordning (EF) nr. 1987/2006 om etablering af SIS II, afholde fælles kurser for medarbejdere, uddanne eksperter i SIS II, udføre de opgaver, som er pålagt ved forordning (EF) nr. 767/2008 om VIS, udføre opgaver vedrørende uddannelse i anvendelsen af VIS, udføre de opgaver, som er pålagt ved forordningen om Eurodac-fingeraftrykssystemet, overvåge udviklingen inden for forskning, som er relevant for operationel forvaltning af it-systemer, løbende holde Kommissionen informeret om udviklingen inden for en sådan forskning og gennemføre pilotordninger for udviklingen af operationel forvaltning af it-systemer.

Forslagets kapitel 3 (artikel 7-16) indeholder en beskrivelse af agenturets struktur og organisation, der i hovedtræk indeholder følgende:

Agenturet er et EU-organ og har status af juridisk person og repræsenteres af sin administrerende direktør (artikel 7). Agenturets ledelse består af en bestyrelse, en administrerende direktør og rådgivende grupper (artikel 8).

Bestyrelsen har blandt andet beføjelse til at udnævne og afskedige den administrerende direktør, udøve disciplinærmyndighed over direktøren, fastlægge agenturets organisationsplan og forretningsorden efter høring af Kommissionen, vedtage en flerårig personalepolitik, vedtage det årlige arbejdsprogram og aktivitetsrapport efter nærmere fastlagte procedurer, udpege en regnskabsfører, vedtage en sikkerhedsplan, udpege en databeskyttelsesansvarlig og offentliggøre statistikker (artikel 9).

Bestyrelsen sammensættes af en repræsentant udpeget af hver medlemsstat og to repræsentanter udpeget af Kommissionen på baggrund af relevant erfaring og ekspertise inden for it-systemer. Medlemmerne har mandat i fire år. De associerede Schengen-lande deltager i agenturet og udpeger hver en repræsentant for bestyrelsen.

Bestyrelsen vælger en formand blandt sine medlemmer, der får et fireårigt mandat og mulighed for to perioder (artikel 11). Formanden indkalder til minimum to årlige ordinære bestyrelsesmøder, og agenturets direktør deltager i disse møder. Bestyrelsens medlemmer kan bistås af eksperter fra de rådgivende grupper ved møderne, og enhver person, hvis synspunkt har interesse, kan deltage i møderne som observatør (artikel 12). Af artikel 12 fremgår endvidere, at Europol og Eurojust tildes observatørstatus på møder i agenturets bestyrelse, når et spørgsmål om SIS II er på dagsordenen i forbindelse med, at anvendelse af afgørelse 2007/533/RIA er på dagsordenen. Europol tildes observatørstatus på bestyrelsens møder, når et spørgsmål vedrørende VIS i forbindelse med anvendelsen af Rådets afgørelse 2008/633/RIA er på dagsordenen.

Bestyrelsens afgørelser træffes ved simpelt flertal. Hvert stemmeberettigede medlem har som udgangspunkt én stemme, men dette er modificeret ved en særlig bestemmelse, hvorefter ethvert medlem, der er udpeget af en medlemsstat, som deltager i vedtagelsen af en retsakt vedrørende et it-system, som forvaltes af agenturet, kan stemme om et spørgsmål vedrører det pågældende it-system (artikel 13). Artikel 13 er efterfølgende ændret, og i det foreliggende tekstforslag er Danmark tildelt stemmerettigheder i forhold til Schengensystemer som Danmark tilslutter sig i medfør af protokollen om Danmarks stilling, også selv om Danmark, som følge af forbeholdet, ikke deltager i vedtagelsen af sådanne retsakter.

Den administrerende direktør er uafhængig, har til opgave at lede og repræsentere agenturet dagligt og har det fulde ansvar for agenturets opgaver i form af bl.a. at gennemføre procedurer, beslutninger og strategier vedtaget af bestyrelsen, fastlægge et effektivt system, som gør regelmæssig overvågning og evaluering af it-systemerne mulig, og forvalte personalemæssige spørgsmål. Direktøren skal bl.a. fremlægge udkast til årligt arbejdsprogram, årlig aktivitetsrapport, budget, en flerårig plan for personalepolitik, rammer for evalueringen af agenturet og sikkerhedsforanstaltninger for bestyrelsen med henblik på vedtagelse (artikel 14). Direktøren udnævnes af bestyrelsen for fem år med mulighed for én forlængelse på højst tre år iblandt kandidater foreslået af Kommissionen. Bestyrelsen kan afskedige den

administrerende direktør (artikel 15).

Medlemsstaterne, de associerede Schengen-lande og Kommissionen udpeger hver et medlem af rådgivende grupper for henholdsvis SIS II, VIS, Eurodac og andre it-systemer, som udvikles eller forvaltes af agenturet. De rådgivende grupper har til opgave at yde bestyrelsen ekspertise vedrørende disse it-systemer. Både Europpol og Eurojust kan udpege en repræsentant for den relevante rådgivende gruppe om SIS II. Europol kan udpege en repræsentant til den relevante rådgivende gruppe under agenturet for VIS Proceduren for de rådgivende gruppers arbejde fastlægges i forretningsordenen (artikel 16).

Forslagets kapitel 4 (artikel 17-27) indeholder forordningens regulering af agenturets drift, der i hovedtræk indeholder følgende:

Der henvises til de nærmere EU-retlige regler for ansættelsesvilkår og tavshedspligt for agenturets personale (artikel 17). Bestyrelsesmedlemmer, direktøren og medlemmerne af de rådgivende grupper skal handle i offentlighedens interesse (artikel 18). Der fastlægges en hjemstedsaftale med det værtsland, som skal huse agenturet og regulere dispositioner i forbindelse med tilvejebringelse af lokaler og faciliteter og regler for direktøren og personalet (artikel 19). Agenturets ansvar i kontraktforhold bestemmes af den lovgivning, som finder anvendelse på den pågældende kontrakt. EU-Domstolen har kompetence til at træffe afgørelse i henhold til en voldgiftsbestemmelse i en af agenturet indgået kontrakt (artikel 21).

Den sprogordning, som finder anvendelse for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, gælder for agenturet. Det årlige arbejdsprogram og den årlige aktivitetsrapport skal udarbejdes på alle Unionens officielle sprog (artikel 22). EU's regler om aktindsigt finder anvendelse på agenturets dokumenter (artikel 23). Agenturet tager selv stilling til kommunikation til offentligheden inden for ansvarsområdet (artikel 24). EU's forordning vedrørende beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger finder anvendelse (artikel 25). Agenturet skal evalueres efter tre års drift (artikel 27).

Forslagets kapitel 5 (artikel 28-31) indeholder forordningens finansielle bestemmelser, der i hovedtræk indeholder følgende:

Agenturet modtager midler fra EU's almindelige budget og bidrag fra de lande, der er associeret i gennemførelsen af Schengen-reglerne og foranstaltningerne vedrørende Eurodac samt eventuelle frivillige finansielle bidrag fra medlemsstaterne. Der fastlægges i øvrigt nærmere regler om bestyrelsens, Kommissionens og budgetmyndighedens inddragelse med tidsfrister og angivelse af, hvilke oplysninger der skal foreligge (artikel 28). Budgettet gennemføres af den administrerende direktør. Der fastlægges nærmere regler for afgivelse af årsregnskab mv. Det endelige årsregnskab skal offentliggøres (artikel 29).

Forslagets kapitel 6 (artikel 32-34) indeholder forordningens afsluttende bestemmelser.

Kommissionen har ansvaret for oprettelsen af agenturet og den indledende drift, indtil agenturet har operativ kapacitet til at gennemføre sit eget budget. Kommissionen udpeger en fungerende administrativ direktør, indtil bestyrelsen er nedsat og har udnyttet sit mandat til at

udnævne en direktør (artikel 32). Der træffes foranstaltninger for bl.a. at præcisere arten og omfanget af og de detaljerede regler for associerede Schengen-landes deltagelse i agenturets arbejde, herunder bestemmelser om finansielle bidrag og personale (artikel 33) og stemmerettigheder.

Agenturet skal indlede sin virksomhed den 1. januar 2012 (artikel 34). Der lægges nu op til, at dette ændres til den 1. juli 2012.

Der er til forslaget vedlagt en finansieringsoversigt for finansieringen af agenturet.

3. Gældende dansk ret og forslagernes konsekvenser herfor

Forslaget er omfattet af det danske forbehold. Eventuel senere vedtagelse af forslaget har ikke lovgivningsmæssige konsekvenser, da Danmark efter protokollen om Danmarks stilling ikke deltager i vedtagelsen, og forslaget ikke er bindende for eller finder anvendelse i Danmark.

Da der er tale om en retsakt, der udgør en videreudvikling af Schengen-reglerne, skal Danmark i henhold til artikel 4 i protokollen om Danmarks stilling inden 6 måneder efter forordningens vedtagelse tage stilling til, hvorvidt forordningen skal gennemføres i national lovgivning.

Hvis Danmark herefter beslutter sig for at deltage i agenturet på mellemstatsligt grundlag, vurderes en sådan tilknytning på mellemstatsligt grundlag alene at nødvendiggøre mindre lovændringer af teknisk karakter.

4. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen er som udgangspunkt positiv over for tiltag, der kan sikre en mere effektiv forvaltning af SIS II, VIS og Eurodac.

5. Generelle forventninger til andre landes holdning

Der er ikke kendskab til officielle tilkendegivelser om forslagene fra andre lande.

6. Høring

Sagen har senest været i skriftlig høring i Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet (SPAIS) den 24. maj 2011.

7. Europa-Parlamentet

Forslaget skal vedtages i overensstemmelse med den almindelige beslutningsprocedure, jf. TEUF artikel 294, hvor der kræves enighed mellem Europa-Parlamentet og Rådet.

Europa-Parlamentet afholdt den 11. oktober 2010 vejledende afstemning i Europa-Parlamentets LIBE-Udvalg om udkastet til betænkning (PE440.994v01-00) om det nævnte forslag til forordning, og ordføreren fik mandat til at indlede forhandlinger om forslaget med Rådet og Kommissionen.

Fra udkastet til betænkning kan fremhæves, at der lægges op til en accept af, at Rådet kan beslutte placeringen af agenturets hjemsted, men at placeringen bør centraliseres, bortset fra back up enheder, at lokationen bør leve op til en række kvalitetsmæssige krav og i øvrigt være omkostningseffektiv.

I betænkningens udkastet anføres vedrørende stemmerettighederne i agenturets bestyrelse, at hvert medlem har stemmerettigheder, for så vidt som den medlemsstat, det pågældende medlem kommer fra, er bundet af en retsakt vedrørende dette it-systems etablering, udvikling, og drift, men at hvis medlemsstater kun deltager i en del af it-systemet, kan medlemmet kun stemme for så vidt angår anliggender vedrørende denne del.

Formandskabet for Rådet arbejder i trilogforhandlingerne på højt niveau mellem Rådet, Kommissionen og Europa-Parlamentet for at forslaget kan vedtages i førstebehandling.

8. Nærhedsprincippet

Kommissionen anfører, at målet med overdragelsen af den operationelle forvaltning af it-systemerne ikke kan opfyldes af medlemsstaterne selv.

Kommissionen finder på den baggrund, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Regeringen finder, at nærhedsprincippet er overholdt.

9. Statsfinansielle eller samfundsøkonomiske konsekvenser

Agenturet skal finansieres over fællesskabsbudgettet. Det er planlagt at oprette agenturet i budgetåret 2011.

Ifølge Kommissionen er de anslåede samlede finansielle omkostninger i forbindelse med forslaget 113 mio. euro (2009-prisniveau) i perioden fra 2010-2013. Kommissionen anfører, at de bevillinger, som er nødvendige for at dække agenturets aktiviteter, tages fra de bevillinger, som i den finansielle programmering er afsat til SIS II, VIS og Eurodac.

Kommissionens forslag om oprettelse af agenturet har som udgangspunkt hverken statsfinansielle, samfundsøkonomiske, miljømæssige eller forbrugerbeskyttelsesmæssige konsekvenser for Danmark, da forslaget er omfattet af det danske forbehold for retlige og indre anliggender.

På denne baggrund vil Danmark som udgangspunkt skulle modtage refusion fra EU svarende til to procent af de samlede finansielle omkostninger forbundet med forslaget, dvs. cirka 2,26 mio. euro.

Da der er tale om en retsakt, der udgør en videreudvikling af Schengen-reglerne, skal Danmark i henhold til artikel 4 i protokollen om Danmarks stilling inden seks måneder efter forordningens vedtagelse træffe afgørelse om, hvorvidt forordningen skal gennemføres i national lovgivning.

Hvis Danmark træffer beslutning herom, vil Danmark ikke modtage den ovennævnte refusion på ca. 2,26 mio. euro fra EU, idet det bemærkes, at Danmark allerede har truffet beslutning om at deltage i SIS II, VIS og Eurodac og dermed allerede bidrager til finansieringen heraf.

10. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik

Folketingets Europaudvalg, og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik blev orienteret om forslaget forud for rådsmøderne (retlige og indre anliggender) den 30. november 2009 til 1. december 2009, den 3. - 4. juni 2010, den 2. - 3. december 2010, den 11. - 12. april 2011 og den 12. maj 2011.

Desuden har Retsudvalget modtaget grundnotatet om sagen.